Dosarul nr. 1-14/2025
PIGD. NR. 1-25011754-09-1-29012025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

24 aprilie 2025 or. Sîngerei

Judecătoria Bălţi, sediul Sîngerei,
Instanță de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Gheorghe Cugut
Grefier Maria Uzun
Cu participarea:
procurorului Victor Rauh
avocatul inculpatului Alexandru Bulat
reprezentantul legal al inculpatului Ludmila Bîrsanu
pedagogul Silvia Ciobanu

a judecat în ședință de judecată închisă, în limba de stat, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în privința lui:

> *****i,** a.n. *****, originar din sat. *****, r-nul *****, domiciliat în or.*****, str. *****, IDNP: *****, studii medii incomplete, ne supus militar, ne angajat în câmpul muncii, anterior judecat, cetățean al Republicii Moldova,

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal al RM.

Cauza penală a parvenit în instanța de judecată la 29 ianuarie 2025, primită în procedură la 30 ianuarie 2025, sentința integrală pronunțată la 24 aprilie 2025.

Procedura de citare legală executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată, -

C O N S T A T Ă:

*****i**, în noaptea de 12.08.2024 spre 13.08.2024, în jurul orelor 00:30-01:40, aflându-se în orașul Sîngerei, prin înțelegere prealabilă și împreună cu încă un minor, cauza în privința căruia a fost disjunsă, acționând cu intenție directă, adică dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, cu scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, folosindu-se de faptul că nu au fost observați de nimeni, au pătruns în gospodăria *****, născut la *****, amplasată pe adresa or. *****, str. *****, de unde au răpit pe ascuns o motocicleta de model „*****” cu n/î „*****”, anul producerii 2023, la prețul de 20 000 lei, cu care ulterior s-au deplasat într-o direcție necunoscută, schimbându-i poziția inițială a acesteia.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul *****i, fiind asistat de avocatul Alexandru Bulat și reprezentantul legal al inculpatului Ludmila Bîrsanu, a înaintat instanței cerere prin care şi-a recunoscut total şi necondiționat vina şi fapta descrisă în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în

baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptei incriminate.

Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că fapta incriminată există, și ea constituie infracțiune, a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului.

De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

Apărătorul Alexandru Bulat, reprezentantul legal al inculpatului Ludmila Bîrsanu și procurorul Victor Rauh cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.

În asemenea condiții, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală și art. 80[1] Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 16 aprilie 2025, a fost disjunsă cauza penală privind învinuirea lui *****i de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, de cauza penală privind învinuirea lui *****de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, cu remitere cauzei pentru a fi repartizată în mod aleatoriu altui judecător.

Inculpatul *****i, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a declarat că recunoaște în totalitate fapta indicată în rechizitoriu și nu solicită administrarea de probe noi. Suplimentar a menționat că, în noaptea de 12.08.2024 spre 13.08.2024, a plecat din centrul orașului împreună cu *****, până a ajuns la o gospodărie. A deschis poarta de la o gospodărie pe care nu o cunoaște, iar *****a scos motocicleta. Ulterior, a-au plimbat cu motocicleta, după care nu își amintește ce a făcut a doua zi. A mai explicat că, motocicleta din gospodăria menționată, au împins-o în drum. Au scos motocicleta din viteză și apoi au pornit-o.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 9 martie 2017, privind excepția de neconstituționalitate a articolului 364[1] Cod de procedură penală, Curtea reține că dispozițiile codului prevăd inclusiv judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care reprezintă de fapt o procedură abreviată.

Curtea observă, în acest sens, că prin Recomandarea nr. R (87)18 Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a încurajat statele membre să ia măsuri care vizează simplificarea procedurilor judiciare ordinare prin recurgerea la procese accelerate, care includ hotărâri sumare, înțelegeri extrajudiciare, acorduri de recunoaștere a vinovăției şi judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Curtea mai menționează că examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta

duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale. Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

Cu toate acestea, Curtea Europeană a subliniat că renunțarea la anumite drepturi procedurale trebuie întotdeauna, pentru a fi considerată eficientă în sensul Convenției, stabilită în mod neechivoc și însoțită de garanții minime, proporționale cu importanța acesteia. În plus, nu trebuie să contravină *vreunui interes public important* (a se vedea, *inter alia, Scoppola (nr.2)*, citată supra, § 135-136, *Poitrimol v. Franța*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31, și *Hermi v. Italia* [MC], hotărârea din 18 octombrie 2006, § 73).

Vinovăția inculpatului *****i, în fapta imputată se confirmă prin elementele de fapt constatate din conținutul probelor pertinente și concludente acumulate în cadrul urmăririi penale:

- **declarațiile părții vătămate *****,** care a declarat că, locuiește pe adresa or. ***** pe str. *****. Pe adresa menționată locuiește cu mătușa *****, unchiul *****, mama *****. La sfârșitul lunii iunie 2024, a achiziționat un ATV, de model*****, de culoare roșie. L-a achiziționat la suma de 1 000 de euro, echivalent a 20 000 lei. Acesta are motor pe benzină. Dispozitiv de pornire, are un set de chei, pe care le folosea doar el. Ulterior l-a înmatriculat, fiindu-i atribuite plăcuțe cu numere de înmatriculare*****. Pe acesta îl păstra în ograda gospodăriei unde și locuiește cu rudele nominalizate. Acesta nu prea l-a folosit și se deținea practic doar în ograda gospodăriei. Rezervorul cu capacitatea de 3 litri total, a fost făcut plinul la cumpărarea acestuia. Din cauza că nu prea îl folosea, în rezervor erau în jur de 2 litri de benzină. La data de 12.08.2024, a parcat ATV în cauză în curtea gospodăriei lor. Lângă aceasta era parcat și mașina unchiului, de model *****, cât și motocicleta sa personală de model***** *****. În dimineața zilei de 13.08.2024, pe la orele 00:30, fiind în curtea gospodăriei lor, a văzut cum ATV său stă parcat, la locul unde și-l deținea. Cheile erau în casă. Apoi, în jurul orelor 13:30, fiind deja ieșit din baie, și intenționând să iasă afară la aer curat, a observat că ceva lipsește de lângă motocicleta sa. Mergând spre locul parcării inițiale a depistat că ATV lipsește. Tot atunci a observat că și porțile gospodăriei erau deschise total. Văzând asta, a și sunat la 112. Nu știe cine putea intra în gospodărie și sustrage ATV-ul. Mai ales că cheile erau la el. Careva sunete nu a auzit, mai ales că se afla în locuință și putea auzi ceva. Straniu i-a fost faptul, că în perioada asta scurtă de timp, câinii care-i are de pază la poartă, nu au lătrat deloc. Menționează, că prin acțiunile ilegale ale persoanelor care au sustras motocicleta din gospodărie, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 20 000 de lei. Care pentru el este unul considerabil, întrucât nu dispune la moment de alte resurse financiare aleatorii pentru a-și satisface un asemenea moft, repetat (f.d. 30-31);
- **declarațiile martorului *****,** care a declarat că, este locuitoare a or. *****, str. *****. Locuiește pe adresa nominalizată cu nepotul pe nume *****, soțul *****, sora *****. La sfârșitul lunii iunie 2024, nepotul a achiziționat un ATV, de model*****, de culoare roșie. L-a achiziționat la suma de 1 000 de euro, echivalent a 20 000 lei, la un magazin din mun. Bălți. Acesta are motor pe benzină. Dispozitivul de pornire, are un set de chei. Nepotul ***** l-a înmatriculat, fiindu-i atribuite plăcuțe cu numere de înmatriculare*****. Pe acesta îl păstra în ograda gospodăriei lor unde și locuiesc toți. La data de 12.08.2024, nepotul a parcat ATV în cauză în curtea gospodăriei lor. Lângă

aceasta era parcat și motocicleta lui de model***** *****. Se aflau toți acasă. Pe la orele 23:00, ea cu soțul, s-au culcat, iar nepotul rămăsese să se uite la televizor. Au adormit, apoi, au fost treziți din somn de către ***** care le-a spus că cineva i-a furat ATV din ograda gospodăriei lor. Ea cu soțul repede au ieșit să vadă care-i situația. ***** le-a arătat cheile că se aflau tot la el, și nu înțelegea cum s-a putut de sustras acel ATV. Ieșind afară din casă a observat porțile gospodăriei deschise totalmente. Porțile gospodăriei lor nu se încuie, ci doar se închid cu un mecanism – zăvor. Verificând împrejurimile, nu au depistat nimic ieșit din comun. Au văzut doar urmele de la roțile ATV-ului cum duceau spre cărărușa străzii centrale. Văzând că nu găsesc ATV-ul, soțul Marin a hotărât să sune la 112 comunicând de cele întâmplate. Nu știe cine putea pătrunde în gospodăria lor și sustrage acel mijloc de transport (f.d. 32-34);

- **declarațiile martorilor ***** ***** și ***** *****, care fiind audiați au comunicat organului de urmărire penală, în esență, declarații similare cu cele ale lui ***** (f.d. 35-37, 38-40);
- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 13.08.2024 (f.d. 3);
- raportul despre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 13.08.2024 (f.d. 4);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.08.2024 (f.d. 5-6);
- planșa fotografică (f.d. 7-9);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.08.2024 (f.d. 10-11);
- planșa fotografică (f.d. 12);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2024 (f.d. 13);
- planșa fotografică (f.d. 14-18);
- ordonanță privind recunoașterea în calitate de corp delict din 20.08.2024 (f.d. 19);
- ordonanță privind restituirea corpului delict din 20.08.2024 (f.d. 22);
- recipisă părții vătămate ***** din 20.08.2024 (f.d. 23);

Aprecierea instanței:

Analizând declarațiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, coroborate cu probatoriul administrat în faza de urmărire penală, instanța stabilește cu certitudine vinovăția lui *****i în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 192^1 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, adică – răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în spații îngrădite.

Conform art. 6 alin. (1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăție.

În corespundere cu art. 51 din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Articolul 52 alin. (1) din Cod penal, stipulează că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători

Se relevă că fapta incriminată inculpatului *****i corect a fost calificată conform art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.

Instanța notifică că, infracțiunea prevăzută la art. 192[1] Cod penal, instituie o componență de infracțiune contra patrimoniului, deosebirea dintre componența de infracțiune stabilită de art. 192[1] Cod penal și infracțiunile săvârșite prin sustragere constă în faptul că spre deosebire de infracțiunile săvârșite prin sustragere (luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator), răpirea reprezintă luarea ilegală a bunurilor fără scop acaparator ci cu scop de folosire temporară a acestora. Astfel, problema privind scopul infracțiunii este una de semnificație cardinală în cazul infracțiunii prevăzută la art. 192[1] Cod penal.

Instanța de judecată reține că probele cercetate demonstrează cu certitudine că motocicleta de model „*****” cu n/î „*****”, aparține cu drept de proprietate lui *****, iar acest mijloc de transport era străin inculpatului *****i, ori această motocicletă nu le-a fost transmisă în folosință sau în alt fel și nu s-a permis să se deplaseze cu aceasta. Se reține că probe care să demonstreze că inculpatul *****i ar fi acționat cu scop de cupiditate nu au fost prezentate. Din contra atât acuzarea cît și apărarea au căzut decacord că inculpatul nu a avut scopul de a însuși mijlocul de transport a lui *****. Astfel inculpatul *****i a acționat cu scopul de a utiliza temporar respectivul mijloc de transport împreună cu încă o persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunsă.

La fel, instanța de judecată menționează că în speță, inculpatul *****i împreună cu altă persoană în privința căreia procesul penal a fost disjuns, a realizat deplasarea motocicletei de model „*****” cu n/î „*****”, adică schimbarea localizării mijlocului de transport.

În condițiile enunțate instanța de judecată apreciază că în acțiunile realizate de inculpatul *****i la data de 12.08.2024-13.08.2024, în intervalul de timp determinat de orele 00:30-01:40, sunt întrunite elementele distinctive ale laturii obiective ale infracțiunii de răpire a mijlocului de transport comise de două persoane prin pătrundere în spații îngrădite.

La fel, se reține că faptele stabilite în ședință de judecată demonstrează cu certitudine că inculpatul a acționat cu intenție directă adică conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind realizarea acestora, precum și cu scopul de a utiliza temporar respectivul mijloc de transport împreună că prietenul său.

Instanța de judecată reține că la momentul comiterii faptei inculpatul *****i, a.n. *****, avea vârsta între 16 și 17 ani. Pornind de la prevederile art. 21 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată apreciază că inculpatul este subiect al componenței de infracțiune stabilită de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.

În temeiul celor enunțate anterior, instanța de judecată reține că faptele inculpatului *****i stabilite în prezenta sentință, conțin toate elementele și semnele distinctive obligatorii ale infracțiunii prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal.

În procesul individualizării pedepsei se va acorda o eficiență cuvenită criteriilor instituite de art. 75, Cod penal, vor fi luate în vedere gradul de pericol social concret al faptelor, împrejurările comiterii acestora şi urmările produse.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpatul *****i de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate supra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul *****i a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal infracțiune care, în conformitate cu alin. (3) al art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

La locul de trai este caracterizat negativ. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 alin. (1) lit. b), d) și f) Cod penal, în privința lui *****i, instanța reține, săvârșirea infracțiunii de către un minor, săvârșirea faptei de o persoană cu responsabilitate redusă și recunoașterea vinovăției.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală, conform art. 77 alin. (1) lit. c) Cod penal, instanța reține săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație.

Potrivit art. 75 alin. (2) din Codul penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 3 la 5 ani.

Conform art. 80[1] alin. (1) Cod penal, În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Totodată la stabilirea pedepsei în privința inculpatului *****i, instanța va lua în considerație și prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, care prevede că, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracţiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârșită, reduse la jumătate.

Reieșind din faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 80[1] alin. (1) Codul penal, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege și reducerea la jumătate din maximul pedepsei pentru infracțiunea săvârșită, conform art. 70 alin. (3) Cod penal.

Astfel, prin reducerea limitelor minime şi maxime de pedeapsă în baza art. 80[1] Cod penal, la infracțiunea prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, se stabilește noua limită minimă şi maximă, sub formă de închisoare de la 2 ani, 6 luni la 3 ani, 9 luni, iar prin prisma art. 70 alin. (3) Cod penal, limita de pedeapsă va constitui 1 an, 10 luni și 15 zile.

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 25 martie 2025, inculpatul *****i a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 (una sută optzeci) ore.

Potrivit prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvârşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Deci, după pronunţarea sentinţei Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 25 martie 2025, s-a constatat că inculpatul *****i este vinovat de comiterea unei alte infracţiuni prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, săvârșită la data de 12.08.2024 -13.08.2024, înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză.

În asemenea circumstanţe, instanţa la pronunţarea sentinței în latura pedepsei, urmează să adauge parțial, la pedeapsa aplicată prin noua hotărâre partea neexecutată a pedepsei de sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 (una sută optzeci) ore.

Conform art. 87 alin. (1) Cod penal, La cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracţiuni sau al unui cumul de sentinţe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

La fel, la individualizarea pedepsei în cazul minorului *****i, instanța ține seama de nevoile speciale și variate ale minorului și de diversitatea măsurilor posibile, prevăzute de lege de aplicare a pedepsei copilului. O asemenea atitudine față de minorii delincvenți este prevăzută în ansamblul de reguli minime ale Organizației Națiunilor Unite pentru minori (regulile de la Beijing). Punctul 17 din ansamblul de reguli minime reglementează principiile directoare ce guvernează judecata și luarea hotărârii. Astfel instanțele la adoptarea hotărârii în privința minorilor trebuie să se inspire din următoarele principii: a) hotărârea trebuie să fie întotdeauna proporțională, nu numai cu împrejurările și gravitatea delictului, ci și cu circumstanțele și nevoile delincventului ca și cu cele ale societății; b) nu vor fi aduse restricții libertății personale a minorului - și acestea limitate la un minim necesar decât după examinarea minuțioasă a cauzei; c) privațiunea de libertate va fi impusă minorului numai dacă acesta este considerat vinovat de un delict săvârșit prin promovarea de daune împotriva altei persoane sau pentru recidivă, dacă nu există altă soluție convenabilă; d) bunăstarea minorului trebuie să constituie criteriul hotărâtor în examinarea cauzei lui; numai dacă se constata că scopurile pedepsei penale (art. 61 alin. (2) Cod penal) nu pot fi atinse prin aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter educativ (art. 104 Cod penal), instanța de judecată va individualiza pedeapsa (categoria, termenul sau mărimea ei), care urmează a fi aplicată minorului utilizând criteriile prevăzute de art. 75 Cod penal.

Inculpatul *****i la locul de trai se caracterizează negativ, anterior a mai săvârșit și alte fapte prevăzute de legea penală, nu au conștientizat graviditatea faptelor săvârșite anterior, nu și-a schimbat atitudinea față de valorile ocrotite de legea penală, de pericolul social, posedă un comportament predispus spre comiterea infracțiunilor.

Totodată instanța va lua în considerație că, inculpatul *****i, a recunoscut vina integral, a săvârșit infracțiunea în timpul minoratului, la evidența medicului narcolog nu se află, se află la evidența psihiatru și are capacitate redusă de a conștientiza și dirija acțiunile sale, fapt ce presupune stare de responsabilitate redusă.

Conform prevederilor art. 90 alin. (1), (2) și (6) lit. a) și alin. (6^1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei şi perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probaţiune sau, după

caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani. (6) Aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta. (6^1) În cazul condamnării minorului cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, participarea la programul probaţional este obligatorie.

Analizând cele sus menționate, reieșind din prevederile art. 61, Cod penal, în special, pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, instanța de judecată consideră că restabilirea echității sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului *****i este posibilă doar în condițiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și cu participarea obligatorie a acestuia la programul probaţional, iar careva temeiuri de a fi liberat de răspundere penală în conformitate cu prevederile procedurii penale, privind minorii, nu s-au constatat, deoarece corectarea acestuia este posibilă doar fiind supus răspunderii penale și pedepsei penale.

Potrivit art. 72 alin.(5) Cod penal, minorii execută pedeapsa cu închisoare în centrele de detenţie pentru minori şi tineri, ţinându-se cont de personalitatea condamnatului, antecedentele penale şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârșite.

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

Consecutiv potrivit prevederilor art. 158 alin. (1), Cod procedură penală „Corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

Corpul delict – ATV de model „*****” cu n/î „*****”, recunoscut prin ordonanța OUP din 20.08.2024 și care a fost restituit părții vătămate– va rămâne în proprietatea părții vătămate *****.

Cheltuieli judiciare, nu au fost suportate.

Acțiunea civilă, nu a fost înaintată.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securităţii şi ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin. (1) din acelaşi articol.

Se notifică că, măsuri preventive pe durata examinării cauzei în privința inculpatului, nu au fost aplicate. Astfel, față de inculpatul *****i, urmează a fi aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

În urma celor stabilite, conducându-se de prevederile art. 70 alin. (3), 80[1], 87, 90 Cod penal și art.364[1], art. 382, art.384-386, art. 389 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaște vinovat şi se condamnă *****i,** a.n. *****, originar din sat. *****, r-nul *****, domiciliat or. *****, str. *****, IDNP: *****, de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 192[1] alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, 10 (zece) luni și 15 (cincisprezece) zile, cu executarea pedepsei cu închisoarea în centrele de detenţie pentru minori şi tineri.

Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 25 martie 2025, inculpatului *****i a fost condamnat în baza prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 (una sută optzeci) ore.

În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 25 martie 2025, în mărime de 180 (una sută optzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității, va constitui 45 (patruzeci și cinci) zile sau 1 (una) lună, 15 (cincisprezece) zile închisoare.

Conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin prezenta sentință, cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei din 25 martie 2025, stabilindu-i lui *****i,** a.n. *****, originar din sat. *****, r-nul *****, domiciliat or. *****, str. *****, IDNP: *****, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, 11 (unsprezece) luni, cu executarea pedepsei cu închisoarea în centrele de detenţie pentru minori şi tineri.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat pedeapsa cu închisoare stabilită lui *****i,** a.n. *****, originar din sat. *****, r-nul ***** domiciliat or. *****, str. *****, IDNP: *****, cu o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu condiția că în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În baza art. 90 alin. (6[1]), (6) lit. a) Cod penal, se obligă *****i,** în termenul de probațiune să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate și să participe la programul probaţional obligatoriu.

Se aplică în privința lui *****i,** a.n. *****, originar din sat. *****, r-nul *****i, domiciliat or.*****, str. *****, IDNP: *****, măsura preventivă obligația de a nu părăsi țara, până la devenirea sentinţei definitive.

Termenul de executare a pedepsei în privința inculpatului *****i** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Corpul delict – ATV de model „*****” cu n/î „*****”, recunoscut prin ordonanța OUP din 20.08.2024 și care a fost restituit părții vătămate – va rămâne în proprietatea părții vătămate *****.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Gheorghe CUGUT**